

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 17ης Δεκεμβρίου 1984

στην υπόθεση 258/84 R: Nippon Seiko KK κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(85/C 32/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 258/84 R: Nippon Seiko KK, Τόκιο, Ιαπωνία, 2-3-2, Marunouchi Chiyoda-KU, εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους Jeremy Lever, Q.C. του Gray's Inn, Eleanor Sharpston, Barrister του Middle Temple, και Robin Griffith, Solicitor του δικηγορικού γραφείου Coward Chance, avenue des Arts 21-22, 1040 Βρυξέλλες, Βέλγιο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J. C. Wolter, 8, rue Zithe, κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι M. Peeters και E. Stein), παρεμβαίνουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Temple Lang), ο πρόεδρος του Δικαστηρίου εξέδωσε στις 17 Δεκεμβρίου 1984 Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. C 326 της 7. 12. 1984.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε με Διάταξη της 20ής Νοεμβρίου 1984 το Raad Van Beroep του 's-Hertogenbosch στο πλαίσιο της υπόθεσης A.A. ten Holder κατά Bestuur Van De Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging

(Υπόθεση 302/84)

(85/C 32/13)

Με Διάταξη της 20ής Νοεμβρίου 1984, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Δεκεμβρίου 1984, το Raad Van Beroep του 's-Hertogenbosch ζητεί, στο πλαίσιο της υπόθεσης που εκκρεμεί ενώπιον του A.A. ten Holder, κάτοικος Budel, κατά Bestuur Van De Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ο εργαζόμενος ο οποίος κατόπιν της απασχολήσεώς του στο έδαφος κράτους μέλους λαμβάνει επίδομα ασθένειας δάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους αυτού (και ο οποίος δεν εργάζεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους καθώς χρόνο λαμβάνει το επίδομα αυτό)

εξακολουθεί να υπόκειται στη νομοθεσία αυτή ακόμη και όταν, από τη χορήγηση του επιδόματος αυτού και τη λήξη της απασχολήσεως (και της εργασιακής σχέσης), έχει παρέλθει ήδη σχεδόν ενάμισι έτος;

2. Το γεγονός ότι το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 παραπέμπει στην νομοθεσία ορισμένου κράτους μέλους υπό την έννοια ότι αυτή είναι η νομοθεσία που εφαρμόζεται σε ορισμένο εργαζόμενο, συνεπάγεται αναγκαστικά ότι ο εργαζόμενος δεν μπορεί να θεωρηθεί ταυτόχρονα, δάσει του εσωτερικού δικαίου ενός άλλου κράτους μέλους και μόνο, ως ασφαλισμένος κατά την έννοια των νομοθετικών διατάξεων του άλλου κράτους μέλους περί παροχών αναπηρίας, με αποτέλεσμα να του αφαιρείται δάσει του κοινοτικού δικαίου το δικαίωμα επί παροχών αναπηρίας το οποίο έχει δάσει της εσωτερικής νομοθεσίας και μόνο του προαναφερθέντος άλλου κράτους μέλους;
3. Μπορούν προϋποθέσεις ως προς την κατοικία σαν αυτές που θέτει το άρθρο 91 στοιχείο C του ολλανδικού νόμου AAW να ισχύσουν σε δάρος εργαζομένου ο οποίος διακινείται εντός της ΕΟΚ;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1984

(Υπόθεση 305/84)

(85/C 32/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον S. Fabro, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον M. Beschel, κτίριο J. Monnet, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 21 Δεκεμβρίου 1984, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου μη τηρώντας την προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1736/75 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1975 (1), κατά τη διαδίδαση των στοιχείων που είναι απαραίτητα για την κατάρτιση των στατιστικών του εξωτερικού εμπορίου της Κοινοότητας και του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του εν λόγω κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1736/75 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1975.

(1) ΕΕ ειδ. εκδ. τομ. 11/007, σ. 229.